

ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՏՐԱՆ (ԿԱՆԱԶ ԿԻՐԱԿԻ)

(Յովհաննէս Բ: 23-Գ: 12, Ա. Պետրոս Բ: 1-10)

Ահա երեւի շարաքներ անցած են Յիսուսի յարութիւն առած օրէն: Եկեղեցւոյ հայրապետները զայն անուանած են Աշխարհամատրան եւ Կանաչ կիրակի: Օրուան երգուած շարականը կը շեշտէ քարոզութիւնը որ Յիսուսի աշակերտները պիտի ընէին, վերնատան մէջ Սուրբ Հոգիի ստացումէն ետք: Ահա ինչ կը գրեն մեր հայրապետները:

«Ով Քրիստոս քեզի երկրպագութիւն կ'ընենք, դուն որ սուրբ առաքելներուն միջոցաւ մեզի յայտնուեցար, ով մեր հայրերուն Աստուածը:»

«Մենք սուրբ առաքելներուն աշակերտելով սորուեցանք քեզ փառաւորել քու սուրբ տաճարիդ մէջ գործի մեծերի հաւատքի հիման վրայ, ով մեր հայրերուն Աստուածը:»

«Եկե՛ք ժողովուրդներ, դուք որ հեթանոս էք, ուրախութեամբ տօնենք սուրբ եկեղեցւոյ նաւակատիւք քարերանելով, ով մեր հայրերուն Տէր Աստուածը:»

Քրիստոսի յարութիւնը նոր դարաշրջանի մը սկիզբը դրաւ: Իր քարոզութեամբ նոր կրօն մը, մարդու կեանքին վերաբերմամբ նոր փիլիսոփայութիւն մը, եւ նոր մօտեցում մը սկիզբ կ'առնէր: Ահա թէ ինչու Յիսուսի աշակերտները ընկերակցեցան իրեն երեւի տարիներ լսելու եւ սորվելու Անոր ուսուցումներուն ու կատարելու գործերը, երբ ժամը գար: Իրենց գործը պիտի ըլլար ամբողջ աշխարհը մատուցելու վերածելու ուր Աստուծոյ խօսքը պիտի լսուէր, եւ ուր մարդիկ պիտի դառնային՝ ըստ Վարդապետի հրամանին «մէկ հօտ եւ մէկ հովիւ»:»

Մեր հայրապետները յարութեան

յաջորդող երրորդ կիրակին անուանած են Աշխարհամատրան Կիրակի: Աշակերտները՝ այժմ Սուրբ Հոգիով լուսաւորուած առաքելներ, պիտի մեկնէին երեսադէմէն, քաժնելու եւ մասնակից դարձնելու ժողովուրդներ այն ճշմարտութեան թէ Աստուած Իր Որդին դրկեց աշխարհ մարդկութեան փրկութեան համար, եւ ով որ հաւատայ Անոր յաւիտենական կեանք պիտի ստանայ:

Անոնք անձնական փորձառութեամբ տեսած եւ լսած էին Վարդապետը եւ համոզուած որ Ան իրապէս պատմութեան խոստացուած Մեսիան էր, Փրկիչն էր Իր ժողովուրդին: Իր ժողովուրդը սակայն չէր ընդունած գիւնք, այլ հալածած էր իբր Մովսիսական օրէնքին չհնազանդող անձ: Անոր պատիժ սահմանուած էր խաչի մահը: Հոն Իր հոգին աւանդել էր ետք դրուած էր խոշոր քարով պահպանուած գերեզմանի մը մէջ Հոռովի գինուորներու հսկողութեան տակ, որպէս զի հետեւորդ աշակերտները չկարողանային գողնալ մարմինը եւ ապա յայտարարէին որ Ան մեռելներէն յարութիւն առաւ:

Ճշմարտապէս, Յիսուս մեռելներէն յարութիւն առաւ: Ի՞նչ դժուարին հաղորդուելիք պատգամ: Ի՞նչպէս համոզել անհաւատները եւ հեթանոսները թէ իրապէս Ան չմնաց գերեզմանի մէջ այլ յարութիւն առաւ: «Եթէ ցորենի հատիկը հողի մէջ իյնալով չմեռնի՝ միայն ինքը կը մնայ, իսկ եթէ մեռնի՝ շատ արդիւնք կու տայ»: Այս եւ այլ օրինակներով անոնք նուաճեցին ժողովուրդներու եւ պետութիւններու հակառակութիւնները:

Այս օրը կը կոչուի նաեւ Կանաչ

կիրակի, տրուած ըլլալով որ այսօր կը հիմնուէր նոր մատուռը աղօթքի եւ փառաբանութեան: Կանաչ անուանումը տրուած էր ի նշան եկեղեցիի բարմութեան եւ երիտասարդութեան, որու մէջ կար նաեւ ակնկալութիւնը որ եռանդով առաջ առաջ պիտի տարուէր նորակազմ եկեղեցիի առաքելութիւնը:

Մեզմէ ֆանինեֆօր այսօր իրենք զիրենք կը նկատեն առաքելութեան գործը կատարելու կոչուած անհատներ: Եւ եթէ առաջ չի տարուի նման աշխատանք արդեօք դրժած պիտի չըլլա՞նք այն խոստումը որ մկրտուած եւ դրոշմուած օրին կնիքաւորը մեր անունով յայտարարեց ֆահանային թէ «պիտի ծառայէ Աստուծոյ»: Վստահօրէն այդ ծառայութիւնը միայն անձնական նկարագիր պիտի չունենար այլ համայնական: Եւ յետոյ ֆահանան պիտի կարդար Յիսուսի պատուիրանը. «Գնացէ՛ք

այսուհետեւ՝ աշակերտեցէ՛ք զամենայն հեթանոսս ուսուցէ՛ք նոցա պահել զամենայն ինչ որ պատուիրեցի ձեզ»:

Ուրեմն ի՞նչ է այսօրուան յիշատակութեան պատգամը եթէ ոչ անդրադարձում մը ընել թէ իւրաքանչիւր քրիստոնեայ հաւատացեալի պարտականութիւնն է նախ իր անձին մէջ յայտնաբերել Յիսուսի նմանութիւնը եւ ապա՝ կարողութեան չափով, զայն ընդհանրացնել իր շրջանակին մէջ, դառնալով առաքեալ նման Յիսուսի ընտրած տասներկու աշակերտներուն, որոնց միջոցաւ մենք ծանօթացանք Աստուածորդիի խօսքին եւ գործին կատարուած մեր փրկութեան համար:

Եկէ՛ք ուրախութեամբ եւ մեծ հանդիսութեամբ տօնենք Սուրբ Եկեղեցւոյ նաւակատիւք եւ բարեբանենք մեր հայրերու Աստուածը:

ՇԱՀԷ Ա. ՔԶՆՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ